

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8C/78/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813209194
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813209194.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudcom Mgr. Marekom Mikulčíkom, v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpeného advokátskou kanceláriou HMG & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, proti odporcom: 1/ N. I., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom I. Č. XXX, 2/ G. G., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom M. XX/X, C., obom zastúpeným JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 4.745,49 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa sa zamietá.

Návrh odporcu 1/ sa zamietá.

Súd vyslovuje, že zmluvná podmienka uvedená v článku II bod. 1 písm. c/ Dohody o ručení, ktorú s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Suché Mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00151653 uzatvorila dňa 12.1.2005 odporkyňa 2/ v znení: „a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi Veriteľom a Dižníkom,“ je neprijateľná.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcom trovy konania vo výške 2.115,13 eur, ktoré je povinný zaplatiť advokátovi odporcov do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 15. mája 2013, zmenenom v jeho čiastočnom späťvzatí doručenom súdu dňa 7. augusta 2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcov 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne na zaplatenie 4.745,49 eur, spolu s 12,30 % ročným úrokom z istiny 2.345,95 eur od 22. 12. 2010 až do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 4.360,40 eur od 22. 12. 2010 až do zaplatenia a trov konania. Vo svojom návrhu navrhovateľ uviedol, že odporca 1/ uzatvoril dňa 12.1.2005 s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a. s., zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi 1/ poskytnutý úver vo výške 3.319,39 eur, pri úrokovej sadzbe 12,30 % p.a. Odporca 1/ sa zaviazal poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.2.2005 a konečná splatnosť úveru na termín 20.1.2012. Na zabezpečenie návratnosti záväzku zo zmluvy o úvere, uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporkyňou 2/ dohodu o ručení dňa 12.1.2005, v ktorej sa odporkyňa 2/ zaviazala uspokojiť pohľadávku veriteľa, ak tak neurobí dižník. Odporkyňa 2/ zároveň vyhlásila, že si je vedomá všetkých právnych dôsledkov súvisiacich s dohodou o ručení a zároveň potvrdila, že obsah a rozsah záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere veriteľa, za ktoré sa zaručuje, sú jej známe, vrátane práv a povinností, ktoré z tohto ručenia vyplývajú. Odporcovia 1/, 2/ si svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere nespĺnili a poskytnutý úver nesplatili ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti úveru, t.j. do dňa 20.1.2012. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2010 bola predmetná pohľadávka postúpená z pôvodného veriteľa - Slovenskej sporiteľne a. s. na navrhovateľa.

Súd vo veci vydal dňa 24. júna 2013 pod spisovou značkou 16Ro/139/2013 platobný rozkaz voči ktorému podali odporcovia 1/ a 2/ včas odpor, v ktorom namietli premlčanie uplatneného nároku, a to pri splátkach úveru, ktorých splatnosť nastala 3 roky pred podaním návrhu.

Navrhovateľ v písomnom podaní doručenom súdu dňa 10. septembra 2013 uviedol, že jeho pohľadávka nie je ani sčasti premlčaná, nakoľko od dohodnutej konečnej splatnosti úveru (20.1.2012) do dňa podania návrhu (15.5.2013) neuplynula trojročná premlčacia doba. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 7. mája 2014 navrhovateľ svoju argumentáciu zmenil a uviedol, že prostredníctvom ním splnomocnenej spoločnosti Platiť sa oplatí, s.r.o informoval písomne odporcov listom zo dňa 17. februára 2011 o výške aktuálneho zostatku záväzku ako aj o tom, že záväzok sa stal splatným, čím došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Pokiaľ teda navrhovateľ prostredníctvom ním splnomocnenej spoločnosti Platiť sa oplatí, s.r.o, predmetný úver zosplatnil k 17. februáru 2011, je nutné premlčaciu dobu počítvať od dňa zosplatnenia, resp odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú navrhovateľ úver zosplatnil, z čoho vyplýva, že v danej veci neuplynula trojročná premlčacia doba.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 18. júla 2014 sa odporca 1/ vzájomným návrhom proti navrhovateľovi domáhal určenia, že zmluvné podmienky a časti zmluvných podmienok uvedené v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2005 a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2005, ktorú uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa sú neplatné. Svoj vzájomný návrh odôvodnil tým, že tak ním uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, ako aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú jej súčasťou obsahujú viaceré neplatné zmluvné podmienky a to v dôsledku ich neprijateľnosti pre dlžníka - spotrebiteľa. Poukázal najmä na možnosť jednostrannej zmeny výšky úrokovej sadzby alebo termínov splatnosti úrokov zo strany úverového veriteľa, ktorá je účinná rozhodnutím veriteľa zverejnením iba prostredníctvom internetovej stránky alebo na obchodných miestach veriteľa (bod 7.4.7 a 7.4.8 Všeobecných obchodných podmienok), a to pri súčasnej nemožnosti úverového dlžníka jednostranne ukončiť predmetnú zmluvu.

V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 18. júla 2014 sa odporkyňa 2/ vzájomným návrhom proti navrhovateľovi domáhala určenia, že ustanovenie časti článku II bod. 1 písm. c/ Dohody o ručení, ktorú s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvorila dňa 12.1.2005 umožňujúce veriteľovi rozširovať ručiteľský záväzok ručiteľa aj na uspokojenie pohľadávok na úhradu nákladov podľa všetkých ostatných zmlúv uzatvorených medzi veriteľom a dlžníkom je neplatné. Svoj vzájomný návrh odôvodnila tým, že pri podpísaní dohody o ručení prevzala ručenie za odporcu 1/ len v rozsahu pohľadávky, ktorá má svoj základ v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2005, a teda ustanovenie predmetnej dohody umožňujúce veriteľovi rozširovať jej ručiteľský záväzok na všetky ostatné zmluvy uzatvorené medzi veriteľom a dlžníkom bez akejkoľvek kontroly zo strany ručiteľa je nutné považovať za neprijateľné a teda za neplatné.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie prečítaním alebo oboznámením obsahu predložených listinných dôkazov a to: návrh čl. 1-5, osvedčenie o registrácii pre DPH čl. 6, dohoda o ručení zo dňa 12.1.2005 čl. 8-10, zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2005 čl. 11-13, oznámenie o postúpení pohľadávky čl. 14, kópia doručenky čl. 15, oznámenie o postúpení pohľadávky čl. 16, kópia doručenky čl. 17, výpisy z úverového účtu čl. 18-36, zmluva o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 čl. 37-46, osvedčenie o pravosti podpisu čl. 47, príloha č. 2 k Zmluve o postúpení pohľadávok čl. 48-49, príloha č. 3 k Zmluve o postúpení pohľadávok čl. 50, príloha č. 4 k Zmluve o postúpení pohľadávok - potvrdenie o zmluvnom vzťahu čl. 51-52, príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok čl. 53, platobný rozkaz sp.zn. 16Ro/139/2013 zo dňa 24.6.2013 čl. 59, odpor čl. 60-65, vyjadrenie k odporu čl. 67-70, doplnenie vyjadrenia zo dňa 5.9.2013 čl. 76-77, plnomocenstvo čl. 78-79, písomné podanie - odstúpenie od zmluvy zo 17.2.2011 čl. 80, 82, kópia poštového hárku čl. 81, 83, VOP čl. 84-104, vyjadrenie k výzve čl. 106-108, výzva PZO čl. 109-111, vyjadrenie a vzájomný návrh čl. 113-119, vyjadrenie k výzve čl. 120, VOP čl. 121-161, vyjadrenie k pojednávaniu a čiastočné späťvzatie návrhu čl. 163-164, rozsudok OS Lučenec č.k. 4C/17/2013-152 čl. 167-172, predloženie listinných dokumentov a žiadosť o predĺženie lehoty čl. 178, VOP čl. 179-206, vyjadrenie k výzve súdu čl. 207, VOP čl. 208-248, žiadosť o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní čl. 249, kópia predvolania čl. 250. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci:

Odporca 1/ uzatvoril dňa 12.1.2005 s právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a. s., zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi 1/ poskytnutý úver vo výške 3.319,39 eur, pri úrokovej sadzbe 12,30 % p.a. Odporca 1/ sa zaviazal poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach vždy k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá zmluvnými stranami na termín 20.2.2005 a konečná splatnosť úveru na termín 20.1.2012. Odporca 1/ čerpal úver vo výške 3.319,39 eur dňa 12.1.2005. Na zabezpečenie návratnosti záväzku zo zmluvy o úvere, uzavrel právny predchodca navrhovateľa s odporkyňou 2/ dohodu o ručení dňa 12.1.2005, v ktorej sa odporkyňa 2/ zaviazala uspokojiť pohľadávku veriteľa, ak tak neurobí dlžník. Odporkyňa 2/ zároveň vyhlásila, že si je vedomá všetkých právnych dôsledkov súvisiacich s dohodou o ručení a zároveň potvrdila, že obsah a rozsah záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere veriteľa, za ktoré sa zaručuje, sú jej známe, vrátane práv a povinností, ktoré z tohto ručenia vyplývajú. V bode II. dohody o ručení sa pod bodom 1. písm. c) uvádza : " Ručiteľ týmto vyhlasuje, že podľa ustanovenia § 303 a nasl. Obchodného zákonníka uspokojí nasledovné pohľadávky Veriteľa: Pohľadávka na uhradenie nákladov podľa Úverovej zmluvy, tejto dohody a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi Veriteľom a Dlžníkom." Odporcovia 1/, 2/ si svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere nesplnili a poskytnutý úver nesplatili ani do dňa dohodnutej konečnej splatnosti úveru, t.j. do dňa 20.1.2012. Celkovo bolo na splatenie úveru zaplatených 1720,55 eur, a to vo viacerých, rôzne vysokých a nepravidelných splátkach, pričom posledná splátka na zaplatenie úveru bola zaplatená dňa 17. októbra 2008 vo výške 165,97 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2010 bola predmetná pohľadávka postúpená z pôvodného veriteľa - Slovenskej sporiteľne a. s. na navrhovateľa. Navrhovateľ písomným plnomocenstvom zo dňa 1.januára 2011 splnomocnil spoločnosť Platíť sa oplatí, s.r.o. so sídlom v Bratislave na všetky úkony pri mimosúdnom vymáhaní pohľadávok, okrem iného aj na to, aby v mene navrhovateľa splnomocnenec odstúpil od zmlúv, na základe ktorých pohľadávky vznikli, alebo tieto vypovedal alebo vyvolal predčasnú splatnosť pohľadávok. Splnomocnenec v mene navrhovateľa písomne oboch odporcov listom zo dňa 17. februára 2011 vyzval na zaplatenie sumy 6.442,10 eur , pričom uviedol: "Dlžná suma vznikla z titulu nezaplatenia úveru č. XXXXXXXXXX, jej výška je vyčíslená ku dňu 17.02.2011. Nakoľko ste sa dostali do omeškania s plnením vyššie uvedeného záväzku, odstúpil týmto veriteľ podľa § 506 Obchodného zákonníka od zmluvy o úvere, čím sa Váš záväzok stal splatným v celom rozsahu spolu s príslušenstvom." Táto písomnosť bola zaslaná odporcom na adresy uvedené v zmluve o splátkovom úvere, resp. v dohode o ručení dňa 28. februára 2011 poštou.

Zmluvné strany si v zmluve o úvere dohodli, že ich právny vzťah sa bude riadiť ustanoveniami Obchodného zákonníka. Napriek uvedenému súd ale postupoval podľa osobitnej právnej úpravy v zmysle zásady *lex specialis derogat lex generali*. Osobitnou právnou úpravou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej boli odporcovia 1/, 2/ v postavení spotrebiteľov, keďže ako je známe z činnosti súdu, Slovenská sporiteľňa, a. s. má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s., ktorej obsah odporca 1/ nemal možnosť reálne ovplyvniť. Vopred pripravená a naformulovaná bola zo strany spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s. i dohoda o ručení, ktorej obsah a znenie zmluvných podmienok odporkyňa 2/ nemala možnosť pred jej podpísaním ovplyvniť

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. júna 2006 (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5 zákona č. 258/2001 Z. z., ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, 9) ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 524 ods.1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 546 Občianskeho zákonníka dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

Podľa § 548 ods. 2 Občianskeho zákonníka ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník.

Súd s poukazom na citované ustanovenia právnych noriem právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 1/ založený Zmluvou o úvere zo dňa 12.1.2005 považoval jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň konštatoval, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských

úveroch. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa bol v čase uzavretia zmluvy veriteľom a odporca 1/ bol v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené tiež platí, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskeho zákonníku *lex specialis*. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z. z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Aj v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchýliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Listom zo dňa 17.2.2011 navrhovateľ odstúpil od Zmluvy o úvere podľa § 506 Obchodného zákonníka, ako aj v súlade s ustanovením 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok z dôvodu porušenia povinností riadneho a včasného splácania úveru zo strany odporcu 1/. Zároveň vyzval odporcov k zaplateniu aktuálneho dlhu vo výške 6.442,10 eur. .

Ak navrhovateľ ako veriteľ odstúpil dňa 17.2.2011 v zmysle ustanovenia 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok od Zmluvy o úvere , pričom odstúpenie bolo odporcovi 1/ v zmysle ustanovenia 10.3 Všeobecných obchodných podmienok doručené najneskôr tretí deň po jej odoslaní (28.2.2011), t.j. najneskôr dňa 3.3.2011, uvedeným dňom došlo k zániku predmetnej Zmluvy o úvere zo dňa 12.1.2005. V zmysle § 506 Obchodného zákonníka sa navrhovateľ voči odporcom domáha zaplatenia neuhradenej istiny v sume 4.745,49 eur spolu s 12,30 % ročným úrokom z istiny 2.345,95 eur od 22. 12. 2010 až do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z istiny 4.360,40 eur od 22. 12. 2010 až do zaplatenia .

Avšak na základe vykonaného dokazovania a v zmysle § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. a § 48 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka dospel súd k záveru, že ak navrhovateľ dňa 17.2.2011 odstúpil od predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere došlo k jej zrušeniu od začiatku a účastníci predmetnej zmluvy sú si povinní v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť všetko, čo podľa nej dostali. V zmysle §§ 39, 54 ods. 1, 48 a 457 OZ je nutné konštatovať, že zmluva sa zrušuje s účinkami od začiatku *ex tunc* (§ 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodhodné obohatenie, náhrada škody), účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 OZ. V tomto prípade vzniká právo navrhovateľa domáhať sa od odporcu 1/ vrátenia poskytnutého úveru, nie však úrokov za úver zo zmluvy zrušenej s účinkami od jej vzniku. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovenia Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa o vrátenie plnenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami *ex tunc*, postavenie spotrebiteľa zhoršuje, inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy Občianskeho zákonníku. Nemožno tiež prehliadnúť, že je to navrhovateľ (resp. jeho právny predchodca) ako dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenia zmluvy o odstúpení aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia. Ustanovenie článku všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre odporcu nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 457 OZ. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je v súlade s právom Európskej únie, ktoré umožňuje členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľa aj prísnejšie ustanovenia, než aké odporúča Smernica rady 93/13/EHS. Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 OSP) s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprímerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života.

Vzhľadom na uvedené majú v prejednávanej veci prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení §§ 52 až 54 OZ. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Pokiaľ teda navrhovateľ v predmetnej veci presadzuje obchodno-právnu úpravu odstúpenia od zmluvy aj s poukazom na ustanovenie § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd poukazuje na to, že toto ustanovenie presne odkazuje v súvislosti s odstúpením zmluvy nie na Obchodný zákonník, ale na § 48 Občianskeho zákonníka.

Ak teda právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi 1/ spotrebiteľský úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v sume 3.319,39 eur, od ktorej navrhovateľ dňa 17.2.2011 odstúpil, je odporca 1/ povinný vrátiť navrhovateľovi z titulu bezdôvodného obohatenia len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 3.319,39 eur a sumou, ktorú doteraz navrhovateľovi zaplatil vo výške 1.720,55 eur. T. j. celkom má odporca 1/ vrátiť navrhovateľovi sumu 1.598,84 eur, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere sa odstúpením zrušila s účinkami ex tunc a účastníci tejto zrušenej zmluvy sú si povinní vrátiť to, čo na základe takejto zrušenej zmluvy dostali. Bez akýchkoľvek úrokov dohodnutých v zrušenej zmluve. Ak si túto povinnosť odporca 1/ dobrovoľne nesplní, môže sa navrhovateľ domáhať jej splnenia od odporkyne 2/, z titulu jej ručiteľského záväzku. Účinky odstúpenia od zmluvy v posudzovanej veci nastali dňom 3.marca 2011 a v tento deň začala plynúť i dvojiročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré odporca získal na základe od počiatku zrušenej zmluvy a táto uplynula dňa 3.marca 2013. Keďže navrhovateľ svoj návrh podal až po jej uplynutí dňa 15. mája 2013, súd dospel k záveru, že odporca 1/ voči navrhovateľovi úspešne uplatnil námietku premlčania. Nakoľko všetky námietky patriace dlžníkovi môže voči veriteľovi uplatniť i ručiteľ, súd dospel k záveru, že aj odporkyňa 2/ voči navrhovateľovi úspešne uplatnila námietku premlčania a preto návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Odporca 1/ vo svojom vzájomnom návrhu domáhal určenia, že zmluvné podmienky a časti zmluvných podmienok uvedené v Zmluve o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2005 a vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.1.2005, ktorú uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa, sú neplatné. Súd dospel k záveru, že pokiaľ by aj odporcom 1/ namietané ustanovenia Zmluvy o úvere, resp. Všeobecných obchodných podmienok podrobil podrobnému prieskumu z toho hľadiska, či obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky alebo nie, a tieto aj vyhlásil za neplatné, právne postavenie odporcu 1/ by sa nijako nezmenilo, nakoľko Zmluva o úvere a aj Všeobecné obchodné podmienky boli v dôsledku odstúpenia zo strany navrhovateľa od počiatku zrušené. Z uvedeného je zrejmé, že neexistuje naliehavý právny záujem odporcu 1/ na ním požadovanom určení v zmysle ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p. a preto súd vzájomný návrh odporcu 1/ zamietol.

Odporkyňa 2/ sa svojom vzájomnom návrhu domáhala určenia, že časti článku II bod. 1 písm. c/ Dohody o ručení, ktorú s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvorila dňa 12.1.2005 sú neplatné. pričom súd dospel k záveru, že odporkyňa má naliehavý právny záujem na takomto určení, keďže v dôsledku formulácie použitej v uvedenom článku dohody o ručení je právne postavenie odporkyne 2/ neisté. Uvedené ustanovenie teda podrobil prieskumu a súdnej kontrole, z toho hľadiska, či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a dospel k záveru, že jeho časť skutočne obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko formulácia obsiahnutá v jeho závere "a všetkých ostatných zmlúv uzavretých medzi Veriteľom a Dlžníkom" nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne, pričom zároveň spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko umožňuje rozšíriť ručiteľský záväzok spotrebiteľa aj na akékoľvek budúce pohľadávky na úhradu nákladov vzniknutých na základe akýchkoľvek budúcich zmlúv uzavreté medzi dodávateľom -veriteľom a dlžníkom, čo je treba jednoznačne považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. V zmluvnom dojednaní uvedenom v tomto bode po spojku "a" súd nenašiel žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odporkyňa 2/ dobrovoľne pristúpila k uzatvoreniu dohody o ručení, na základe ktorej sa zaviazala uspokojiť pohľadávku veriteľa vzniknutú na základe konkrétnej zmluvy o úvere uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom dňa 12.1.2005, pokiaľ tak dobrovoľne neučiní dlžník. Zmluvné dojednanie uvedené v prvej časti rozširujúce ručiteľský záväzok odporkyne 2/ aj na uspokojenie pohľadávok na uhradenie nákladov podľa konkrétnej úverovej zmluvy a konkrétnej dohody je preto určité, jasné a zrozumiteľné a hoci aj rozširuje ručiteľský záväzok spotrebiteľa nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko rozsah možných povinností spotrebiteľa - ručiteľa obmedzuje len na úhradu nákladov, ktoré môžu vzniknúť z konkrétnych, vopred známych zmlúv existujúcich v čase uzavretia spotrebiteľskej dohody o ručení. Z týchto dôvodov, súd vzájomnému návrhu odporkyne 2/ v vyhovel a vyhlásil časť zmluvných podmienok uvedených v dohode o ručení za neprijateľné.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcom, ktorí boli v spore úspešní priznal proti v spore neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov konania. Trovy konania pozostávajú zo sumy trov právneho zastúpenia vo výške 2.115,13 eur. Sumu trov právneho zastúpenia súd určil podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a/, c/, d/, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 3

vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, § 7 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 260/2004 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách pričom advokátovi odporcov priznal odmenu a náhrady za:

prevzatie a prípravu obhajoby dňa 19.07.2013 210,81 €
písomné podanie odporu proti platobnému rozkazu dňa 23.07.2013 210,81 €
účasť na pojednávaní dňa 16.05.2014 210,81 €
základnú náhradu za 234 km dňa 16.05.2014 42,82 €
náhradu spotrebovaných pohonných hmôt 16,38 l dňa 16.05.2014 24,26 €
náhradu za stratu času 8 x 30 min. dňa 16.05.2014 107,20 €
písomné podanie vzájomného návrhu dňa 18.07.2014 210,81 €
účasť na pojednávaní dňa 08.08.2014 210,81 €
základnú náhradu za 234 km dňa 08.08.2014 42,82 €
náhradu spotrebovaných pohonných hmôt 16,38 l dňa 08.08.2014 24,26 €
náhradu za stratu času 8 x 30 min. dňa 08.08.2014 107,20 €
účasť na pojednávaní dňa 10.10.2014 210,81 €
základnú náhradu za 234 km dňa 10.10.2014 42,82 €
náhradu spotrebovaných pohonných hmôt 16,38 l dňa 10.10.2014 24,26 €
náhradu za stratu času 8 x 30 min. dňa 10.10.2014 107,20 €
režijný paušál - 2 x 7,81 €+ 4 x 8,04 € 47,78 €
DPH 20 % - za úkony po 16.04.2014 279,65 €
Spolu 2.115,13 €

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.